

"מוכרח שתהיה לישראל אמירה מוסרית רוחנית בהווה המודרנית המתחדשת. מעין קריאת כיוון לעולם כולו, מתוך מורשתה וחזונה" (מתוך נאום הראשון של קציר כנשיא, 24.5.1973)



פרופ' אפרים קציר (מקצ'לסקי) – הנשיא הרביעי של מדינת ישראל

תאריך לידה: יג באייר תרע"ו (16 במאי 1916)

תאריך פטירה: ד' בסיוון תשס"ט (30 במאי 2009)

1916	נולד למשפחת קצ'לסקי בקייב שבאוקראינה.
1925	משפחתו עלתה לארץ. ילדותו ותקופת נעורו עברו עליו בירושלים בשנות המנדט הבריטי. למד בגימנסיה העברית. בגיל 16 התגייס להגנה ואף עבר קורס מפקדי מחלקות.
1933	סיים את לימודי התיכון, בהמשך למד ביוכימיה באוניברסיטה העברית.
1972	השתלב במחקר מדעי ייחודי בארץ ישראל המתחדשת באוניברסיטה העברית בתחום הכימיה, בעיקר בנושא חלבונים ואנזימים. בזה המשיך את דרכו של אחיו אהרון קציר, שלימים היה לפרופסור בעל שם עולמי במכון ויצמן ושנרצח בידי מחבל יפני בנמל התעופה לוד ב-1972.
1946	פגש באוניברסיטה העברית את אבא קובנר, מנהיג מרד גטו וילנה בתקופת השואה. קובנר סיפר לו על תוכניתו הסודית לנקום בקציני אס-אס גרמנים על מותם של מיליוני היהודים בשואה. קציר נתן לו, על פי בקשתו, רעלים המתאימים למשימה מתוך מחסן הרעלים באוניברסיטה. בסופו של דבר, התוכנית של קובנר לא יצאה לפועל.
1948	בעיצומה של מלחמת העצמאות, הקים את חיל המדע של צה"ל. תפקידו של קציר היה לרכז ולפתח את כל הידע המדעי לייצור תחמושת. קציר ראה בהקמת חיל המדע את תרומתו החשובה ביותר לביטחון המדינה.
1950-1966	כיהן כראש החוג לביופיזיקה במכון ויצמן למדע ברחובות. עבודתו המדעית זכתה להערכה רבה, ועיריית תל אביב העניקה לו את פרס ויצמן למדע.
1959	קיבל עם תלמידו מיכאל סלע את פרס ישראל למדעי החיים.
1960	נבחר לחבר האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים.
1961	הוענק לו פרס רוטשילד על תרומתו לפיתוח של אנזימים מקובעים.
1966-1969	מונה למדען הראשי של משרד הביטחון. תפקיד זה, שהיה מעין המשך לתפקידו בחיל המדע של צה"ל, כלל ריכוז כל האמצעים והתקציבים למחקר ולפיתוח ביטחוניים.
1973	נבחר לנשיאה הרביעי של מדינת ישראל וכיהן בתפקידו עד שנת 1978. באותה שנה פרצה מלחמת יום הכיפורים, והוא הרבה לבקר את הפצועים בבתי החולים

מתוך:

<https://main.knesset.gov.il/About/Le>

ולבקר בבתי המשפחות השכולות. כן תמך בראש הממשלה, גולדה מאיר, בשעתה הקשה ביותר.	
ביקורו של הנשיא סאדאת בארץ. ביקור זה סלל את הדרך להסכם השלום הראשון של ישראל עם מדינה ערבית – מצרים.	1977
לאחר סיום כהונתו כנשיא המדינה, המשיך בעבודתו המדעית.	1978
נפטר בז' בסיוון תשס"ט, 30 במאי 2009, בביתו שברחובות ונקבר לצד רעייתו נינה בעירו.	2009

תרומתו הייחודית

אפרים קציר היה פרופ' לביופיזיקה ופורץ דרך ודמות מופת הן כמדען וכחוקר והן כאיש ציבור המחויב לביטחונה של מדינת ישראל ולשגשוגה. הוא תרם לביטחון המדינה בתפקידו כמדען הראשי של משרד הביטחון – תפקיד שהיה מעין המשך לתפקידו בחיל המדע של צה"ל: ריכוז כל האמצעים והתקציבים למחקר ופיתוח ביטחוניים. בשנים שחלפו מאז הקמת המדינה וכמענה לצורך בנשק ישראלי, הוקמו בישראל מפעלים לייצור נשק ואמצעי לחימה, והם קיימים עד היום: רפאל (רשות פיתוח אמצעי לחימה) והתעשייה האווירית. תפקידו של המדען הראשי היה לתאם בין צרכי המדינה ופעילות המפעלים, לבקר במפעלים ולעקוב אחר עבודתם ולהשיג תקציבים נוספים לייצור אמצעי הלחימה. במקביל לתפקיד המדען הראשי, שימש קציר ראש הוועדה לקידום החינוך המדעי, שהקימה את הקבוצות הראשונות של "נוער שוחר מדע" באוניברסיטות ובטכניון.



עם יצחק שמיר, מאזין לנאום של נשיא מצרים סאדאת. מתוך: <https://www.makorrishon.co.il>
צילום: לע"מ



[במעבדתו שבמכון ויצמן למדע, מתוך: <https://www.google.co.il/search?q=במעבדתו שבמכון ויצמן למדע, מתוך:>](https://www.google.co.il/search?q=במעבדתו שבמכון ויצמן למדע, מתוך:)



חדשות מהעבר



אפרים קציר, מתוך: יוטיוב

סרטון על אפרים קציר, יחידת ההנצחה:

[סרטונים+אפרים+קציר=https://www.google.co.il/search?q=](https://www.google.co.il/search?q=סרטונים+אפרים+קציר)